

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

99. P-1748/15

155
-30

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

i RJEŠENJE

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Goranu Iskri, u pravnoj stvari tužitelja MIJE LOBORECA, OIB 99720109772, Gornja Bistra, Lovačka 14, kojeg zastupa punomoćnica Marina Tolj, odvjetnica iz Zagreba, Jurjevska 20, protiv tuženika KECERIN GRADNJA d.o.o. u stečaju, OIB 53701242895, Poljanica Bistranska, Poljanička 64, kojeg zastupa punomoćnica Ana Majcen Kardum, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Leko i partneri, Zagreb, Domagojeva 18, radi utvrđenja tražbine, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 11. rujna 2018. u odsutnosti tužitelja i prisutnosti punomoćnice tuženika, s danom objave 28. rujna 2018.,

presudio je

I. Utvrđuje se da postoji tražbina tužitelja prvog višeg isplatnog reda u iznosu od 135.345,19 kn.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu kojim tužitelj traži utvrđenje postojanja tražbine u iznosu od 648.654,81 kn.

III. Nalaže se tužitelju Miji Loborecu naknaditi tuženiku KECERIN GRADNJA d.o.o. u stečaju parnične troškove u iznosu od 17.192,47 kn u roku od 8 dana.

riješio je

Odbacuje se tužba u dijelu kojim tužitelj zahtijeva utvrđenje tražbine u iznosu od 39.000,00 kn u prvom višem isplatnom redu, te tražbinu zateznih kamata na iznos od 823.000,00 kn kao tražbinu nižeg isplatnog reda, kao nedopuštena.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio tužbu 10. srpnja 2015. radi utvrđenja tražbine u iznosu od 823.000,00 kn kao tražbine prvog višeg isplatnog reda u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem St-78/15. Navodi da je bio radnik tuženika koji mu nije isplatio plaću te da mu je tražbina neosnovano osporena u

stečajnom postupku. U tijeku postupka navodi da je bio u radnom odnosu kod tuženika sve do otkaza ugovora o radu 11. svibnja 2015.

Tuženik je u odgovoru na tužbu naveo da tužitelj u stečajnom postupku nije dostavio obračune plaća te da stečajni dužnik nije vodio poslovne knjige od 2011. godine, kao i da ne postoji tužiteljevo potraživanje. U tijeku postupka je osporio da je tužitelj bio radnik tuženika i visinu plaće. Istaknuo je i prigovor zastare.

U dokaznom postupku sud je pročitao rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, St-78/15-39 od 16. lipnja 2015. (list 10-11, 41-45 spisa), zapisnik od 4. siječnja 2017. iz predmeta P-1745/15 (list 19-20 spisa), odluku o otkazu ugovora o radu (list 21 spisa), dopis tužitelja (list 24-26 spisa), radnu knjižicu (list 27-28 spisa), dopis tuženika (list 30 spisa), zapisnik s ispitnog ročišta od 16. lipnja 2015. u predmetu St-78/18 (list 31-36 spisa), tablicu ispitanih tražbina (list 37-38 spisa), rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu St-78/15-36 od 16. lipnja 2015. (list 38-39 spisa), prijavu tražbine (list 46 spisa), potvrde Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje (list 48-52 spisa), dopis Porezne uprave od 20. ožujka 2017. (list 54-55 spisa), uvid u stanje računa poreznog obveznika (list 55-124 spisa), obrasce IP (list 125-129 spisa), ispis podataka Porezne uprave (list 130-133 spisa).

Sud je rješenjem od 11. travnja 2018. odustao od izvođenja dokaza financijskim vještačenjem sukladno odredbi čl. 153. st. 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne Novine" broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11 i 25/13 dalje: ZPP) jer tužitelj nije uplatio predujam za izvođenje tog dokaza, a sukladno odredbi čl. 265. st. 2. ZPP-a odustao od izvođenja dokaza saslušanjem tužitelja jer se tužitelj nije odazvao pozivu suda radi saslušanja, a nije do zaključenja glavne rasprave naveo nikakve razloga zbog kojih nije pristupio na ročište.

Nakon ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka u skladu s odredbom čl. 8. ZPP-a ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

Predmet spora je tužiteljev zahtjev za utvrđenjem tražbine u iznosu od 823.000,00 kn kao tražbine 1. višeg isplatnog reda po osnovi neisplaćene plaće.

Na temelju rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu St-78/15-39 od 16. lipnja 2015. donesenom u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom sud je utvrdio da je u tom postupku osporena tužiteljeva tražbina u iznosu od 784.000,00 kn kao tražbina prvog višeg isplatnog reda te je tužitelj kao stečajni vjerovnik upućen pokrenuti parnicu radi utvrđenja tražbine. Iz dostavnice proizlazi da je to rješenje dostavljeno tužitelju 7. srpnja 2015. pa je tužba u ovoj pravnoj stvari podnesena u roku iz članka 178. st. 6. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10 i 25/12 - dalje SZ).

Iz tužiteljeve prijave tražbine od 27. svibnja 2015. proizlazi da je prijavio tražbinu u stečajnom postupku nad tuženikom u iznosu od 784.000,00 kn po osnovi plaće za razdoblje od 98 mjeseci, počevši od veljače 2007. Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu St-78/15-39 od 16. lipnja 2015. upućen je pokrenuti parnicu radi utvrđenja te tražbine, kao tražbine prvog višeg isplatnog reda. Prema odredbi čl. 180. SZ-a u parnici se utvrđenje tražbine može zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i u isplatnom redu kako je ono označeno u prijavi ili na ispitnom ročištu. Kako je, dakle, tužitelj prijavio tražbinu u iznosu od 784.000,00 kn, to se parnica može voditi samo radi utvrđenja te tražbine pa je stoga tužba u dijelu kojim

tužitelj zahtijeva utvrđenje tražbine preko iznosa od 784.000,00 kn nedopuštena te je odlučeno kao u izreci rješenja.

Tužna je nedopuštena i u dijelu kojim tužitelj traži utvrđenje tražbine zateznih kamata na iznos od 823.000,00 kn, kao tražbine nižeg isplatnog reda jer niti u tom dijelu tužitelj nije rješenjem poslovni broj St-78/15-39 upućen na parnicu. Također, tražbine vjerovnika nižih isplatnih redova prijavljuju se samo ako stečajni sudac posebno pozove i te vjerovnike da prijave svoje tražbine sukladno odredbi čl. 173. st. 7. SZ-a, a u ovom slučaju tužitelj niti ne iznosi činjenicu sukladno odredbi čl. 219. st. 1. ZPP-a da je stečajni sudac pozvao vjerovnike nižih isplatnih redova prijaviti svoje tražbine.

Iz sudskog registra proizlazi da je nad tuženikom otvoren stečajni postupak 17. travnja 2015.

Sud je na temelju radne knjižice, potvrda Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, obrazaca IP Porezne uprave i odluke tuženika o otkazu ugovora o radu utvrdio da je tužitelj u utuženom razdoblju (od veljače 2007. do otvaranja stečajnog postupka) bio radnik tuženika. Potvrde Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i obrasci IP Porezne uprave odnose se na razdoblje od 2006. do 2010. godine i iz njih proizlazi da je tužitelj tada bio radnik tuženika. Iz odluke o otkazu ugovora o radu proizlazi da je stečajni upravitelj tuženika otkazao ugovor o radu tužitelju 11. svibnja 2015. te je radni odnos prestao istekom otkaznog roka. U radnoj knjižici tužitelja navedeno je da tužitelj bio zaposlen kod tuženika do 15. lipnja 2015., a jedini drugi upis u radnoj knjižici je u društvu Bechtel International Inc u kojem je bio zaposlen do 8. prosinca 2004. Iz radne knjižice ne proizlazi da je došlo do bilo kakvog prekida radnog odnosa tužitelja kod tuženika sve do odluke stečajnog upravitelja o otkazu ugovora o radu. Niti tuženik ne iznosi činjenice sukladno odredbi čl. 219. st. 1. ZPP-a da bi tužiteljev radni odnos, nakon razdoblja na koje se odnose potvrde Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i obrasci IP Porezne uprave, prestao. Dakle, iz potvrda Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje proizlazi da se tužitelj zaposlio kod tuženika 2006. godine, a tuženik na navodi činjenice da mu je radni odnos prestao u bilo kojem trenutku prije donošenja odluke stečajnog upravitelja o otkazu ugovora o radu, a ta odluka donesena je 11. svibnja 2015. Uzimajući u obzir i to da iz radne knjižice ne proizlazi bilo kakav prekid radnog odnosa tužitelja kod tuženika, sud je utvrdio da je tužitelj cijelo vrijeme od 2006. godine bio zaposlen kod tuženika, sve dok mu stečajni upravitelj nije otkazao ugovor o radu. Sam tuženik navodi da od 2011. godine nije vodio poslovne knjige pa stoga činjenica što Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje i Porezna uprava nemaju podatke nakon 2010. godine ne znači da tužitelj nije bio radnik tuženika, već znači da im tuženik nije dostavljao potrebne obrasce i prijave.

Tuženikov prigovor zastare je djelomično osnovan. Sud je na temelju prijave tražbine utvrdio da je ona podnesena 27. svibnja 2015. jer je to datum koji je naveden na prijavi. Tužitelj tijekom postupka nije sukladno odredbi čl. 219. st. 1. ZPP-a iznio činjenicu da je prijavu podnio ranije od datuma naznačenog na prijavi, a također, tuženik nije dokazao da bi prijava bila podnesena nekog kasnijeg datuma jer nije predložio niti jedan dokaz kojim bi se to moglo utvrditi. Sud je na prijedlog tuženika pozvao tužitelja dostaviti podatak o tome kada je podnio prijavu, ali iz činjenice što tužitelj nema taj podatak ne može se zaključiti da je prijava podnesena nekog kasnijeg dana, i kojeg. Stoga je sud na temelju prijave u spisu, uzimajući u obzir i navedene rezultate postupka sukladno odredbi čl. 8. ZPP-a utvrdio da je prijava podnesena 27. svibnja 2015.

Odredbom čl. 138. Zakona o radu ("Narodne novine" broj: 137/04 – dalje: ZR/04) propisano je da ako tim ili drugim zakonom nije drukčije određeno, potraživanje iz radnog odnosa zastarijeva za tri godine. Isto je propisano i odredbom čl. 135. Zakona o radu ("Narodne novine" broj: 135/09, 61/11 i 73/13 – dalje: ZR/09)

Odredbom čl. 139. Zakona o radu ("Narodne novine" broj: 93/14 – dalje: ZR/14) propisano je da ako tim ili drugim zakonom nije drukčije određeno, potraživanja iz radnog odnosa zastarijevaju za pet godina.

Prema odredbi čl. 232. st. 2. ZR/14 odredbe toga Zakona o zastari potraživanja, neće se primjenjivati na potraživanja iz radnog odnosa radnika, kojima je rok zastare od tri godine istekao prije stupanja na snagu toga Zakona.

ZR/14 stupio je na snagu 7. kolovoza 2014. sukladno odredbi čl. 235. toga zakona.

Sukladno navedenim odredbama zastarni rok je tri godine prema odredbi čl. 138. ZR/04, odnosno čl. 135. ZR/09 za sve one tražbine tužitelja za koje je taj rok istekao prije stupanja na snagu ZR/14, 7. kolovoza 2014., dok one tražbine za koje taj rok nije istekao do navedenog dana zastara nastupa istekom roka od 5 godina iz čl. 139. ZR/14.

Prema odredbi čl. 84. st. 1. ZR/09 plaća se isplaćuje nakon obavljenog rada, a prema odredbi čl. 84. st. 3. ZR/09 ako kolektivnim ugovorom ili ugovorom o radu nije drukčije određeno, plaća i naknada plaće se za prethodni mjesec isplaćuje najkasnije do petnaestog dana u idućem mjesecu. Isto je propisano i odredbom čl. 92. st. 1. i st. 3. ZR/14

Niti jedna stranka tijekom postupka nije sukladno odredbi čl. 219. st. 1. ZPP-a iznijela činjenicu da bi kolektivnim ugovorom ili ugovorom o radu bio određen neki drugi dan dospijeca tražbine plaće od onog koji je naveden u čl. 84. st. 3. ZR/09, odnosno čl. 92. st. 3. ZR/14, niti je predložila izvođenje bilo kojeg dokaza iz kojeg bi to proizlazilo. Stoga je sud utvrdio da je tražbina plaće dospijevala onako kako je propisano zakonom, dakle, za svaki mjesec petnaestog dana u idućem mjesecu.

Sukladno odredbi čl. 138. ZR/04 i čl. 135. ZR/09 u vezi s odredbom čl. 232. st. 2. ZR/14 zastara je nastupila istekom trogodišnjeg roka za razdoblje od veljače 2007. pa do uključujući i tražbinu plaće za lipanj 2011. jer je ta tražbina dospjela 15. srpnja 2011. i prije stupanja na snagu ZR/14 je istekao zastarni rok.

Za tražbine plaće počevši od srpnja 2011. (koja je dospjela 15. kolovoza 2011.) pa do otvaranja stečajnog postupka nije nastupila zastara jer do dana podnošenja prijave tražbine u stečajnom postupku 27. svibnja 2015. nije istekao zastarni rok od 5 godina iz čl. 139. ZR/14.

U odnosu na visinu plaće tužitelj nije dokazao točan iznos plaće koji mu je tuženik bio dužan platiti u razdoblju za koje nije nastupila zastara jer je nije platio predujam za izvođenje financijskog vještačenja, a tužitelj, koji je bio pozvan radi saslušanja radi utvrđenja činjenice visine plaće, se bez opravdanog razloga nije odazvao pozivu suda.

Potvrde Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i obrasci IP Porezne uprave odnose se na razdoblje od 2006. do 2010. godine, dakle, na razdoblje za koje je nastupila zastara. Iz tih podataka ne može se na razini izvjesnosti zaključiti koliko je iznosila tužiteljeva plaća u razdoblju od srpnja 2011. pa do 17. travnja 2015. kao dana otvaranja stečajnog

postupka. Iz tih potvrda i obrazaca proizlazi da je tužitelj ostvario plaću u bruto iznosu u 2006. godini od 19.734,10 kn, u 2007. godini od 39.468,30 kn, u 2008. godini od 38.181,24 kn, u 2009. godini od 39.468,26 kn i u 2010. godini od 39.468,22 kn. Iz toga se ne može na razini izvjesnosti utvrditi da mu je mjesečna plaća i u razdoblju nakon srpnja 2011. iznosila mjesečni prosjek ovih iznosa.

Međutim, tužitelj je u svakom slučaju imao pravo na isplatu minimalne plaće koja je propisana zakonom jer je to najniži iznos plaće koji je poslodavac dužan isplatiti radniku.

Prema odredbi čl. 2. Zakona o minimalnoj plaći ("Narodne novine" broj: 67/08) minimalna plaća utvrđena tim Zakonom jest najniži mjesečni iznos bruto plaće koji pripada radniku za rad u punom radnom vremenu, a prema odredbi čl. 3. toga zakona pravo na minimalnu plaću, prema odredbama ovoga Zakona, imaju svi radnici koji rade u Republici Hrvatskoj. Isto je propisano i odredbama čl. 2. i čl. 3. Zakona o minimalnoj plaći ("Narodne novine" broj: 39/13) koji je stupio na snagu 11. travnja 2013.

Prema odredbi čl. 4. st. 1. i 5. Zakona o minimalnoj plaći ("Narodne novine" broj: 67/08) visina minimalne plaće utvrđuje se jednom godišnje, a objavljuje ju Državni zavod za statistiku u Narodnim novinama.

Prema odredbi čl. 6. Zakona o minimalnoj plaći ("Narodne novine" broj: 39/13) visinu minimalne plaće za 2013. godinu uredbom će utvrditi Vlada Republike Hrvatske, a prema odredbi čl. 7. st. 1. tog zakona visinu minimalne plaće za 2014. i svaku sljedeću kalendarsku godinu uredbom utvrđuje Vlada Republike Hrvatske, na prijedlog ministra nadležnog za rad.

Visina minimalne plaće za razdoblje od 1. lipnja 2011. do 31. svibnja 2012. iznosila je bruto 2.814,00 kn mjesečno ("Narodne novine" broj: 58/11 i 60/11), u razdoblju od 1. lipnja 2012. do 31. svibnja 2013. iznosila je bruto 2.814,00 kn mjesečno ("Narodne novine" broj: 60/12), u razdoblju od 1. lipnja 2013. do 31. prosinca 2013. iznosila je bruto 2.984,78 kn mjesečno sukladno Uredbi o visini minimalne plaće ("Narodne novine" broj: 51/13), u razdoblju od 1. siječnja 2014. do 31. prosinca 2014. iznosila je bruto 3.017,61 kn mjesečno sukladno o Uredbi o visini minimalne plaće ("Narodne novine" broj: 156/13), u razdoblju od 1. siječnja 2015. do 31. prosinca 2015. iznosila je bruto 3.029,55 kn mjesečno sukladno Uredbi o visini minimalne plaće ("Narodne novine" broj: 151/14).

Slijedom navedene visine minimalne plaće, tužitelj je u razdoblju od lipnja 2011. do svibnja 2013. u svakom slučaju imao pravo na plaću u bruto iznosu od najmanje 2.814,00 kn mjesečno, u razdoblju od lipnja 2013. do prosinca 2013. u bruto iznosu od 2.984,78 kn mjesečno, u razdoblju od siječnja 2014. do prosinca 2014. u bruto iznosu od 3.017,61 kn mjesečno, u razdoblju od siječnja 2015. do ožujka 2015. u bruto iznosu od 3.029,55 kn mjesečno. Za mjesec travanj 2015. tužitelju pripada razmjerni dio mjesečne plaće za 16 dana jer je stečajni postupak nad tuženikom otvoren 17. travnja 2015., što iznosi 1.615,76 kn.

Sveukupno u razdoblju od lipnja 2011. do 17. travnja 2015. to iznosi 135.345,19 kn i to je najmanji iznos plaće koji je tuženik bio dužan platiti tužitelju. Tuženik tijekom postupka nije sukladno odredbi čl. 219. st. 1. ZPP-a iznio činjenicu da je platio tužitelj plaću za bilo koji mjesec u ovom razdoblju, a na tuženiku je teret dokazivanja činjenice da je isplatio plaću radniku.

Slijedom navedenog, postoji tužiteljeva tražbina u iznosu od 135.345,19 kn, kao tražbina prvog višeg isplatnog reda pa je u tom dijelu tužbeni zahtjev osnovan.

O troškovima postupka odlučeno je razmjerno uspjehu stranaka u parnici sukladno odredbi čl. 154. st. 2. ZPP-a. Tuženik je uspio u parnici u omjeru od 83,56%.

Tuženiku je u granicama zahtjeva konačno postavljenog u troškovniku, kojim granicama je sud vezan sukladno odredbi čl. 2. st. 1. ZPP-a, kao potreban radi vođenja parnice sukladno odredbi čl. 155. ZPP-a, priznat trošak zastupanja na ročištima od 30. siječnja 2017. i 11. rujna 2018. u iznosu od 8.230,00 kn za svako ročište prema odredbi čl. 9. st. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15 – dalje: Tarifa) i za ročište od 8. rujna 2017. u iznosu od 4.115,00 kn prema Tbr. 9. t. 2. Tarife jer se na tom ročištu raspravljalo samo o procesnim pitanjima, što ukupno iznosi 20.575,00 kn, a razmjerno uspjehu tuženika u parnici iznosi 17.192,47 kn.

Tuženiku nije priznat zatraženi trošak ročišta od 4. siječnja 2017. jer toga dana nije održano ročište u ovom postupku. Prvo ročište održano je 30. siječnja 2017. i trošak tog ročišta je priznat tuženiku. Tuženiku nije priznat trošak ročišta na kojem se presuda objavljuje jer nije bio potreban radi vođenja parnice u smislu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a.

Tuženiku nije priznat trošak pristojbe na presudu jer je obveznik plaćanja te pristojbe tužitelj, a ne tuženik pa taj trošak nije nastao tuženiku.

Zagreb, 28. rujna 2018.

Goran Iskra
Sudac
Goran Iskra

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od osam dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 8 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

DNA

1. Tužitelju po ~~punomoćniku~~
2. Tuženiku po punomoćniku

Predmet: P-1748/2015

Vrijeme kreiranja: 24.02.2021. 09:29

Oznaka: P-1748/2015-46

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Zagrebu

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: P-1748/2015-30

Vrsta odluke: Presuda

Donositelj: Goran Iskra

Datum pravomoćnosti: 30.04.2019.

Datum ovršnosti: 20.09.2019.

Napomena
pravomoćnosti/ovršnosti: presuda u točkama I. i III. izreke pravomoćna 30.04.2019.
presuda u točki II. izreke i rješenje pravomoćni 10. listopada 2018.

M. J. Đurđević